oda kroz običaje i istorijske dogadjaje. Time je stvorio bazu za poruku koju je od početka hteo da nam prenese: "Prst na čelo narode, hoće li i moj unuk ratovati kao što su sve generacije Srba do danas?"

Izvrsna glumačka ekipa, kostimi, igra i pevanje su doprineli da se ova poruka ne samo čuje, nego da se prosto uvuče u gledaoca.

Ova predstava ima i drugi aspekt: Pozorište "Mira Sremčević" je dalo jedinstveni poklon Akademiji "Sveti Sava", čija se vrednost ne da izmeriti materijalnim aršinom. Hvala, veliko hvala.

LORI SEKULIĆ:

Oduševljena sam kolažom istorijskih dogadjaja kroz jednu porodicu koju nam je ova predstava prikazala. Od kostima preko predivnih starih pesama do poezije, redjale su se scene i ostavljale me bez daha. Iako je ovo uz savršenu režiju izvelo amatersko pozorište, puna sala je uz povremeni smeh i pljeskanje pomno pratila. Imala sam čast da gledam drugu predstavu ovog fenomenalnog režisera i nadam se da će biti toga još.

MILAN STOLIĆ:

Predstava "Jedan narod — jedna priča" je značajan doprinos već bogatoj srpskoj kulturnoj ponudi u Čikagu. Prikazana nam je hronika srpske istorije kroz vekove, izazivajući u nama bogatu paletu emocija pred vrsnom glumom članova Srpskog pozorišta "Mira Sremčević". Ovaj megaprojekat sa skoro 40 učesnika je značajan i utoliko jer je objedinio rad nekoliko srpskih organizacija u Čikagu (Crkve Svetog Vaskrsenja, Akademije "Sv. Sava", pevačkog društva "Soko", folklornog ansambla "Soko", Srpskog pozorišta "Mira Sremčević") i time pokazao visok nivo njihove saradnje. Nadam se da ćemo imati prilike da vidimo još sličnih projekata u skoroj budućnosti.

ALEKSANDRA MULINA:

Fantastičan je osećaj gledati četiri srpske organizacije kako saradjuju na ostvarivanju zajedničkog cilja, i rezultat te saradnje je značajna pomoć jednoj od tih organizacija.

Učesnici ove predstave, koji su vrlo talentovani, uspeli su da uzburkaju naše emocije, a tema predstave nas je podsetila koliko je zajedništvo važno za naš narod.

DR SONJA MIHELČIĆ I TONI ŽGANEC:

Predstava je bila divna. Uživali smo u prilici da opet zaronimo u našu uzbudljivu i bolnu istoriju. Svaka priča je bila dirljiva i dobro odglumljena. Od svega najviše nas je dirnula priča o Milunki Savić — heroj kako u ratu tako i u miru. Dva nezaboravna momenta koji su nas duboko dirnuli su bili poslednji monolog Milenka Šišarice, i poema "Majka Jugovića" u izvedbi Ankice Ratarac.

Čestitamo od sveg srca.

Nakon ovako divnih izjava ostaje samo da se sačeka poziv za još koje izvodjenje ove odlične predstave.

SVEČANO OTVOREN TEREN SA VEŠTAČKOM TRAVOM NA STADIONU PARTIZANA

PARTIZAN NAZVAO POMOĆNI TEREN PO LEGENDARNOM MILUTINU ŠOŠKIĆU

Nekada popularna Blatuša, od danas zvanično nosi ime "Milutin Šoškić", po legendi jugoslovenskog i evropskog fudbala, kao i legendarnom golmanu FK Partizan.

Sa željom da budući naraštaju budu informisani o istoriji i tradiciji kluba, kao i da im grupni i uspesi pojedinaca budu podsticaj za njihove buduće uspehe, otkrivena je i bronzana info tabla Milutin Šoškić na samom ulazu na teren.

Svečanom otvaranju i imenovanju, kao i postavljanju info ploče, prisustvovali su počasni predsednik FK Partizan g. Ivan Ćurković, predsednik FK Partizan g. Milorad Vučelić, generalni direktor Miloš Vazura, sportski direktor Ivica Iliev, kao i igrači

Partizana i istaknuti članovi kluba Ljubiša Tumbaković, golmani Vladimir Stojković i Goran Pandurović, šef stručnog štaba Miroslav Djukić, kapiten Saša Ilić i drugi…

Milutin Šoškić je za FK Partizan nastupao od 1955-1966. godine (410 mečeva, 10 golova). Za FK Keln je branio od 1966-1971. godine uz 65 nastupa. Za Nacionalni tim je ubeležio 50 nastupa, kao i jedan za tim sveta.

УКЉУЧИ СЕ И ТИ!

Хуманитарна акција "За малишане на Косову и Метохији" има за циљ прикупљање финансијских и материјалних средстава за куповину 5,000 новогодишњих пакетића за сву српску децу на Косову и Метохији. Велики број фирми и удружења из Србије су се одазвали акцији, такође велики број познатих личности. Акција ће бити максимално транспарентна, сваки донатор ће моћи да затражи увид у рачуне, уговоре, списак деце. Укључите се у акцију, и помогните нам да за Божић и Српску Нову Годину обрадујемо наше малишане.

Контакт: донацијеЖхуманитарна038.орг , +381 65 405 8500

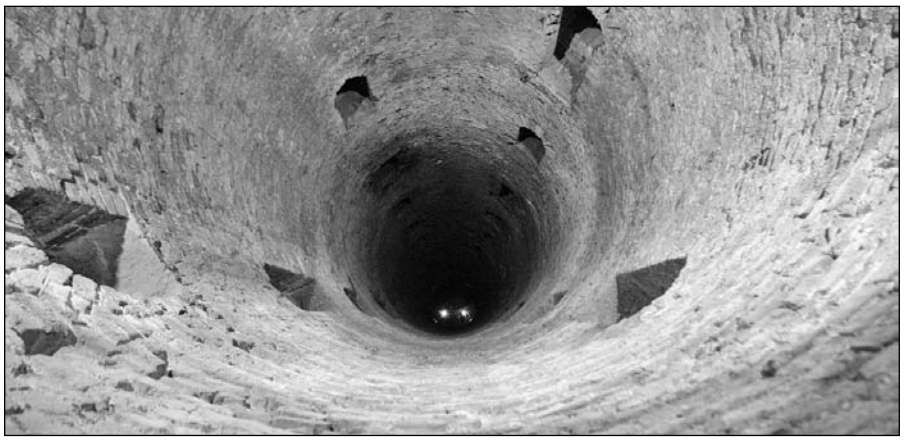

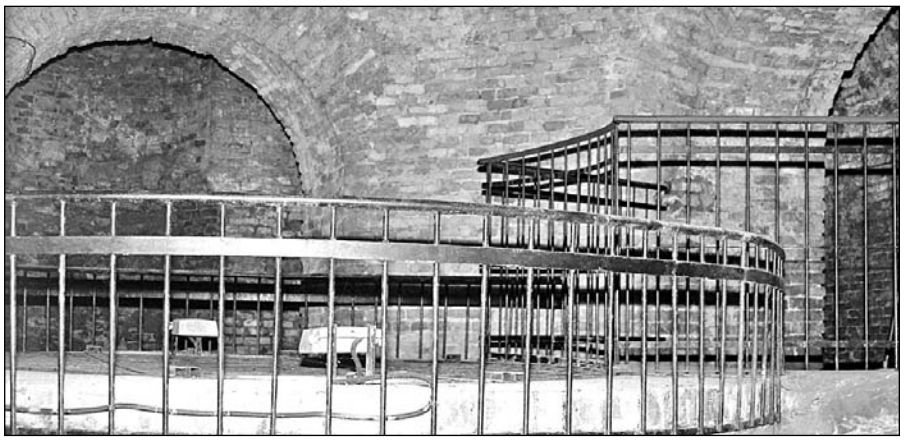

STARI BROGRAD

RIMSKI BUNAR — SVEDOK MUČENJA I UBISTAVA

Rimski bunar predstavlja najveću misteriju Kalemegdanske tvrdjave. Pretpostavlja se da je izgradjen izmedju 1717. i 1731. godine za vreme austrougarske okupacije, tako da nije sigurno da li je rimski. Ono što se zna je da sigurno nije bunar. To je više jedna velika cisterna koja se napaja površinskim i podzemnim izvorima, jer nema izdan. Na dubini od 50 metara kopači nisu našli vodu pa su krenuli da kopaju bočno ka Savi. Dubina bunara je 60.15 metara i ispod je nivoa Save, dok je njegov prečnik 3.4 metra. Na dubini od 53.15 metara prečnik bunara se sužava i iznosi 2 metra. Do dubine od 35.51 metara silazi se dvostrukim spiralnim stepenicama širine 0.9 metara i visine 2.05 metara. Silazak do nivoa vode iz bezbednosnih razloga nije dozvoljen.

Dr Vojin Drenovac

Bunar još davne 1660. godine spominje turski putopisac Evlija Čelebija, kao gradjevinu koja se koristila kao silos za žito, dok je drugi putopisci pominju bunar kao tamnicu. Bunar se pominje i u doba Stefana Lazarevića.

APEL ZA POMOĆ

MOLBA PORODICE SRETENOVIĆ

Nedavno je u našu redakciju stiglo pismo sa apelom za pomoć, koje vam prenosimo u celosti. Ukoliko ste u mogućnosti i želite da pomognete, svi podaci su u sadržaju pisma, gde i kako možete uplatiti pomoć.

"Dozvolite mi da Vam predočim situaciju u kojoj se moja porodica nalazi. Naime, mojoj majci, Vesni Sretenović, ustanovljen je redak oblik raka — multiplimjelom, tj. rak koštane srži. Doktori u Srbiji rekli su da je oboljenje neizlečivo i predložili lečenje hemioterapijom. Transplantaciju koštane srži naveli su kao poslednju opciju u završnoj fazi njene bolesti. Nakon istraživanja kako se tretira ova dijagnoza u inostranstvu, saznali smo da se multiplimjelom u Nemačkoj uspešno leči transplantacijom matičnih ćelija. Obratili smo se za pomoć našoj dr Nadeždi Basari, koja je vodeći evropski stručnjak u toj oblasti. Doktorka je prihvatila moju majku za svog pacijenta, jer smatra da može da joj pomogne u klinici u Flensburgu, gde dr Basara radi.

Mojoj majci još uvek nije uključena nikakva terapija u Srbiji i naša jedina nada je lečenje u Nemačkoj, medjutim moja porodica nije u mogućnosti da pokrije sve troškove lečenja, koji iznose 67.000 evra. Uz to idu i dodatni troškovi stana i puta.

S obzirom na to, da smo sa različitih strana dobili tople preporuke da se obratimo kako medijima, tako i različitim organizacijama u dijaspori, ovom prilikom bih Vas zamolila za pomoć u prikupljanju sredstava za lečenje moje majke. Svaka pomoć je dragocena.

Od par poznanika saznali smo da iz nekog razloga nisu uspeli da uplate novac na račun u Srbiji. Zbog toga smo otvorili račun u Nemačkoj, na koji bi uplate bez problema mogle da legnu.

Vesna Sretenović
IBAN: DE88 2175 0000 0165 2376 52
BIC: NOLADE21NOS
Unapred se zahvaljujemo.
Višnja Sretenović
+381/(0)693314224,
+49/(0)15733360698

Ekskluzivno za Ogledalo trenutno najtraženija mlada glumica Hristina Popović

POPULARNA HRISTINA POPOVIĆ STIŽE U ČIKAGO

Piše: Marijana Maljković

Srpski Filmski festival Čikago svake godine nudi više. Ovog decembra pored raznovrsnih i kvalitetnih filmova, pred svoju publiku dovodi poznata imena domaćeg filma, medju kojima je i Hristina Popović, jedna od najtraženijih mladjih glumica poslednjih godina. Festivalska publika u Čikagu videla je Hristinu, izmedju ostalih, u četiri filma u organizaciji našeg festivala: "Krugovi", "Mali Budo", "Pored mene" i "Biser Bojane", kojima je dala svoj lični pečat urodjene harizme. Sada sa nestrpljenjem očekujemo da je vidimo kao glavnu žensku junakinju u najgledanijem srpskom filmu 2017. godine, filmu "Jesen samuraja".

Hristina Popović glumi odmalena, a studirala je u klasi profesorke Mirjane Karanović. Nakon filma "Parada" i nagrade Zlatna arena za najbolju glumicu u filmu manje produkcije na Filmskom festivalu u Puli 2012. osvojila je publiku sposobnošću da nasmeje ljude i u teškim scenama. Ekskluzivno za "Ogledalo" razgovaramo sa Hristinom Popović o filmu, ali i o njenoj sklonosti ka sportu.

Veoma rano ste počeli da glumite, sa sedam godina u pozorištu u predstavi "Čekajući Godoa", a zatim i na filmu ("Noć u kući moje majke", "Dezerter"). Kada ste shvatili da će gluma postati vaš životni izbor?

- Gluma je veoma neizvestan posao, pogotovo u Srbiji. Ja sam oduvek volela da se izražavam i ventiliram i istražujem svet kroz glumu, ali tek u poslednjih nekoliko godina mogu da kažem da mi je gluma životni izbor u smislu da od nje nekako mogu i da živim. Ako nastane frka, i životni izbor je promenljiva kategorija.

Do sada ste u nekoliko projekata radili sa vašom majkom Sonjom Vukićević, poznatom balerinom, koreografom i glumicom. Koliko vam je ona pomogla svojim savetima i kada ste počeli da se osećate kao ravnopravne koleginice?

- Nas dve se dosta razlikujemo, što po temperamentu, što po životnim ubedjenjima i stilu života, što je zapravo ono uzbudljivo kada dodje do saradnje. Dopunjujemo se, da se jednostavnije izrazim. Njeni saveti su mi pomogli da ostanem čovek kada nastupe krize u poslu. I da je biti i ostati čovek važno.

Gledaoci su vas zavoleli kao vrsnu komičarku, ali ste ostvarili i zapažene uloge u dramama kao što su "Krugovi", "Pored mene" ili "Nebo iznad nas". Šta je presudno kada birate uloge, da li su to uloge koje liče na vas privatno?

- Presudno je to da nadjem izazov u tom liku koji treba da tumačim. Da mogu da vidim prostor gde na neki način mogu da rastem i nešto novo naučim i pomerim svoje granice i glumačka sredstva.

Čikaška publika je imala priliku da vas na Filmskom festivalu vidi u četiri filma: "Krugovi", "Mali Budo", "Pored mene" i "Biser Bojane". Sada sa nestrpljenjem očekuju "Jesen samuraja" i da vas lično pozdrave. Hoće li to biti vaše prvo gostovanje u Americi i kakav stav imate prema eventualnim ponudama koje bi mogle uslediti od američkih producenata?

- Prošle godine smo gostovali i sa filmom "Pored mene" u Hjustonu, a davne 2003. godine i na AFI festivalu sa "Skoro sasvim običnom pričom" u Los Andjelesu. Rado dolazim u USA. Fascinira me priroda ovog kontinenta.

Poznati ste kao glumica koja se bavi različitim sportovima, pa i onim ekstremnim. Ronjenje, streljaštvo, planinarenje... Nedavno ste osvojili najviši vrh Kilimandžara. Planirate li da gostovanje na Filmskom festivalu i boravak u Americi iskoristite da posetite neko egzotično mesto i uživate u sportskim aktivnostima?

- Mnogo bih volela da odem u neku "hiking" turu nadomak Čikaga. Tek sam počela da guglam šta se sve nudi u blizini od prirodnih lepota, nadam se da će mi se ta želja i ispuniti.

Nedavno ste osvojili medalju na Olimpijskom triatlonu na Državnom prvenstvu Srbije. Kako uspevate da kao jedna od najangažovanijih mladjih glumica, nadjete vremena i trenirate, da čak pobedite u jednom veoma napornom sportu koji u sebi sadrži tri različite discipline: plivanje, biciklizam i trčanje?

- Sport i umetnost su svete discipline i ne isključuju jedna drugu. Kroz glumu putujem kroz vreme, epohe, identitete, duše, a kroz sport se učim vrlinama i životu. Triatlon je sport izdržljivosti i mentalne snage i tu je dosta sličan glumi. A usput dajem i pozitivan primer svom detetu.

I na kraju, imate li poruku za čikašku publiku pred vaš dolazak u Čikago?

- Gledaocima poručujem da dodju da se družimo i da uživaju u jednom od naših najgledanijih filmova godine.

Sada kada se štampani mediji gase, pomozite da vaše "Ogledalo" opstane.
Objavite svoje oglase, čestitke, biznis i pretplatite se na "Ogledalo".
Kupujte "Ogledalo" i pokažite da podržavate jedinstvo srpske zajednice.
Pozovite nas: 773.744.0373 ili nam pisite:ogledalo@gmail.com

SPOJENI FILMOM, VODJENI LJUBAVLJU

SRPSKI FILMSKI FESTIVAL ČIKAGO 2017.

Chicago Serbian Film Fest

Veliko nam je zadovoljstvo da vas pozovemo na peti, sada već tradicionalni Srpski filmski festival Čikago 2017.

Film je naša zajednička ljubav. Ona živi i posle "zadnje klape". Čak i posle gašenja projektora u bioskopskoj dvorani.

Navodi nas na razmišljanja i donosi nova iskustva, nove emocije, a samim tim omogućava da sazrevamo kao ljudi. Da se povezujemo medjusobno i bolje razumemo. Otkriva nam karaktere našeg mentaliteta na duhovit ili setan, ali vešt način i svakako čini da ne zaboravimo ko smo i odakle dolazimo.

Ovogodišnji Srpski filmski festival će se održati od 29. novembra do 3. decembra, na dve lokacije, u Pickwick teatru u Park Ridžu i nekadašnjem Muviku, a sada AMC teatru u Rozmontu.

Prve dve projekcije i svečano otvaranje održaće se u Pickwick teatru u Park Ridžu, a ostala tri dana i šest projekcija u (nekadašnjem Muviku) AMC teatru u Rozmontu.

Ovogodišnji festival otvoriće film velikog Emira Kusturice "NA MLEČNOM PUTU", koji je svoju premijeru imao na filmskom festivalu u Veneciji i osvojio nagradu "Mladi zlatni lav". U filmu pored toga što režira, Emir Kusturica igra i glavnu ulogu. I kako to obično biva u Kusturičinim filmovima, i ovaj put igra odlična glumačka ekipa, Sloboda Mićalović, Monika Beluči, Miki Manojlović, Sergej Trifunović i drugi, a Kusturica nas svojom magijom i umećem vešto vodi i kroz ovo svoje umetničko delo.

Iste večeri pored svečanog otvaranja gledaoci će imati prilike da pogledaju odličan dokumentarni film, koji osvaja nagrade na mnogobrojnim internacionalnim festivalima dokumentarnog filma "OBEĆANJE" ili "The Promise". Ovo je simpatična priča bračnog para iz Francuske, koji pronalaze odgovarajuće plodno zemljište za vinogradarstvo i proizvodnju dobrog vina u već učmalom selu Rogljevu u Timočkoj krajini. Šta će se kasnije desiti, pogledajte u filmu.

Drugi dan je predvidjen za propratne programe i gala prijem za naše goste iz Srbije, kao i sponzore festivala, po pozivu.

U petak, 3. decembra u AMC teatru u Rozmontuu u 19 sati prikazuje se dokumentarni film o nekada popularnom bendu "Lutajuća srca", pod nazivom "ARHIV EMOCIJA", a u 20 sati ljubitelji filma će imati prilike da pogledaju odličan film našeg velikog reditelja Gorana Markovića "SLEPI PUTNIK NA BRODU-LUDAKA".

To je priča o poslednjim danima života našeg pripovedača Petra Kočića, koju je snimila produkcijska kuća RTS povodom 100 godina od rodjenja ovog pisca, kao i stogodišnjice Velikog rata.

U subotu, 2. decembra u 19 sati ne propustite odličan dokumentarno-igrani filma "PANTA REI" o životu Ljubiše Samardžića, o njegovim najlepšim i najtežim momentima u životu i radu.

U 20:30 je prikazivanje, kako to filmski kritičari kažu, našeg najboljeg filma u ovoj godini, predstavnika Srbije u trci za Oskara za film sa stranog jezičkog područja, "REKVIJEM ZA GOSPODJU J". Režiju ovog filma potpisuje Bojan Vuletić, a glavnu ulogu igra mnogonagradjivana Mirjana Karanović.

U nedelju 3. decembra imaćemo priliku da pogledamo dva igrana filma. Od 17 sati je "VOJNA AKADEMIJA 3", a zatim odlična komedija "JESEN SAMURAJA".

Iste večeri na svečanom zatvaranju festivala podelićemo plakete našim gostima za učešće na našem Srpskom filmskom festivalu Čikago.

Sa nama će se tokom festivala družiti gošće iz Srbije, glumice Maša Dakić iz filma "Slepi putnik na brodu ludaka" i Hristina Popović, protagonistkinja filma "Jesen samuraja", a koju ste imali prilike da vidite do sada u nekoliko filmova kao što su: "Mali Budo", "Biser Bojane", "Pored mene" i mnogi drugi.

Medju gostima iz Srbije biće i naši prošlogodišnji i ovogodišnji sponzori festivala, predstavnici kompanije TELEKOM.

Veliko hvala sponzorima i gledaocima, na razumevanju naših napora da vama, ljubiteljima sedme umetnosti, predstavimo najnovija i najbolja filmska ostvarenja iz Srbije.

S.B.

„NA MLEČNOM PUTU„

Režija: Emir Kusturica

Uloge: Monika Beluči, Sloboda Mićalović, Miki Manojlović, Emir Kusturica...

Ratno je proleće. Svakog dana, mlekadžija prelazi borbenu liniju na magarcu izbegavajući metke kako bi preneo svoj dragoceni tovar vojnicima. U toj misiji prati ga sreća, voli ga prelepa seljanka, pred njim je mirna budućnost... I sve biva baš tako do dolaska misteriozne Italijanke koja će preokrenuti njegov život naglavačke. Tu otpočinje priča o strastvenoj i zabranjenoj ljubavi koja će ih oboje ubaciti u niz fantastičnih i opasnih avantura. Pridružiće im se sudbina i čini se da niko i ništa neće moći da ih zaustavi...

Narativ filma sastoji se iz tri dela, u kojima se prikazuju tri razdoblja u životu jednog čoveka: vreme u kome je srećni mlekadžija tokom rata, zatim njegove rizične podvige i bujajuću romansu sa ženom koju voli, kao i njegov kasniji monaški život, kada se priseća burne prošlosti, kako sopstvene, tako i svoje zemlje. Priča o ljubavi i ratu.

Filmska kritika I

„Na mlečnom putu„: Knedla u grlu, suza u oku...

Ukratko, „Na mlečnom putu„ Emira Kusturice je impresivan film, raskošan i bogat vatromet lepote, sete, gorčine, bola, uznesenosti, očaja, spoznaje...

Burleskno, furiozno, razigrano, glasnom muzikom i neodoljivom duhovitošću protkano.

Radnja se odvija u vreme ratova za raspad Jugoslavije, a njihov groteskni besmisao i užas koji je postao svakodnevica, te obezvredio i smrt i život, snažan su segment filma i zapravo antiratni manifest.

Ljubavna priča izmedju Koste (Emir Kusturica) i Neveste (Monika Beluči) čini da je „Na mlečnom putu„ pre svega ljubavni film.

Uzbudljiv, snažan, potresan... Više je od muško-ženskog odnosa. To je apoteoza ljubavi kao načina mišljenja.

„Ti ne znaš ništa o meni„, reći će ona u trenutku kad su se sakrili od svih. „Kakve to veze ima... Znam da se udaješ, i znam kako je meni„, odgovoriće joj. Jednostavno, upola glasa. A kad oseti potrebu da mu kaže kako je prepoznala sebe u njemu, kako ju je privukla njegova nesreća, isto tako, iz dubine utrobe, kazaće: „Nemoj, nemoj. Moja duša je zaključana za nesreće. Nema više mesta. Nit šta vidim, nit šta čujem„.

Rečima „Kad je ljubav prava, srce igra kao Maradona„, definisaće junaci osećanje ljubavi, a snažan segment filma je ljubavni trougao: Nevesta (M. Beluči), Kosta (E. Kusturica) i Milena (S. Mićalović), koja je zapravo najveći gubitnik.

Dobar deo filma, tačnije čitav središnji deo, jeste epopeja njihovog (Neveste i Koste) bega od progonitelja. Ljubav će uspeti da ih zaštiti sve do pred kraj. Tačnije, štiti ona i kad smrt uzme svoj danak. Štiti i kad boli. Hvale vredne glumačke role izneli su reditelj u glavnoj muškoj ulozi, čudesni Miki Manojlović, Sloboda Mićalović, koja je stekla nezvaničnu etiketu srpske Monike Beluči, upečatljivi Novak Bilbija, slavna italijanske glumica Monika Beluči i drugi.

Filmska kritika II

„Na mlečnom putu„ Emira Kusturice predstavlja kuriozitet u srpskoj filmskoj ponudi. U pitanju je ostvarenje kome savršeno pasuje epitet „raskošan„. To obilje, to prelivanje krasi sve aspekte ove ljubavne drame sa elementima fantastike smeštene u bosansku vrlet tokom ratnih 1990-ih. Kusturica je u medjunarodnim okvirima najpoznatiji i najpriznatiji srpski reditelj, umetnik koji u svojoj kolekciji ima odličja iz Kana, Venecije i Berlina.

Kusturica glumac postiže odgovarajući ton, u njegovim plavim očima se mešaju seta i nada, a posebno su efektne scene u kojima deli ekran sa svojim partnerkama – Monikom Beluči i Slobodom Mićalović. Slavna italijanska glumica je, naravno, glavni mamac, a njena fetišizacija je nešto što se očekivalo i što je, treba naglasiti, Kusturica veoma uspešno sproveo u delo. Ipak, bez obzira na upečatljivu i centralnu ulogu italijanske glumice, Sloboda Mićalović je uspela da se izbori za poziciju dominantne „rasne crnke„. Zaista, bilo je pravo zadovoljstvo gledati je u njenoj prvoj pravoj velikoj filmskoj roli. Uloga Milene, otresite mlade žene nesrećno zaljubljene u Kostu i Žagine sestre koja je organizovala njegovo „venčanje na slepo„ sa Mladom, odlično joj je legla.

„REKVIJEM ZA GOSPODJU J„

Režija: Bojan Vuletić

Uloge: Mirjana Karanović, Jovana Gavrilović, Danica Nedeljković, Vučić Perović, Mira Banjac, Srdjan Todorović...

Na dan smrti zeca, svog kućnog ljubimca Gospodja J (Mirjana Karanović), skromna sredovečna žena, bivša administrativna službenica, odlučuje da sahrani svog ljubimca, opere sudove, ode u prodavnicu, pronadje stari porodični pištolj, i za pet dana, na dan kada je umro njen muž, izvrši samoubistvo. Gospodja J je odlučila da ode do kamenoresca i plati svoju sliku na nadgrobnom spomeniku, vrati pozajmljenu stolicu komšinici sa prvog sprata, prvi put vidi hipermarket u kojem radi njena starija ćerka Ana, pokaže svojoj mladjoj ćerki Koviljki kako da se brani, podigne otpremninu iz propale fabrike u stečaju i ispravi slovnu grešku u svom imenu u krštenici. Gospodja J je sve to odlučila, ali da bi sve to započela potrebna joj je samo jedna overena potvrda-uverenje o radnom stažu za poslednjih 20 godina, i to u zemlji koja upravo prolazi kroz tranziciju i sveobuhvatnu reformu administracije, što □e biti veoma komplikovano. Živeti u tranziciji je komplikovano, a umreti još komplikovanije.

Film je svoju svetsku premijeru imao na Berlinskom filmskom festivalu 13. februara 2017. godine, a premijeru u Srbiji na FEST-u 4. marta 2017. godine.

Film je srpski kandidat za 90. nagradu Oskar u kategoriji dugometražni igrani film na stranom jeziku.

„SLEPI PUTNIK NA BRODU LUDAKA„

Reditelj: Goran Marković

Uloge: Igor Djordjević, Tihomir Stanić, Maša Dakić, Aleksandar Djurica ...

Tema ovog filma je poslednji period života znamenitog srpskog pripovedača Petra Kočića, u duševnoj bolnici na Guberevcu, u okupiranom Beogradu 1916. godine. Scenario donosi depresivnu sliku Beograda pod okupacijom, u kojoj, na tragikomičan način, životi lekara, osoblja i pacijenata u ludnici na Guberevcu grade metaforu o životu „na slobodi i slobodnoj teritoriji„.

Dok svuda okolo vlada okupacijski teror, smrt i razaranje materijalnih vrednosti, dotle u ovoj svojevrsnoj i apsurdnoj oazi mira, na ovom „brodu ludaka„, vlada duboko razumevanje, poštovanje i briga za bližnje. A kada se na taj „brod„ ukrcaju slepi putnici (begunci od okupacijske vlasti) pronalazeći tu sigurno utočište od internacije, priča o Petru Kočiću postaje simbolička priča o sukobu dobra i zla, o borbi prkosnog Davida sa bezdušnim Golijatom. Kroz sukob Petra Kočića sa Kostom Hermanom, sukob koji je započet još mnogo godina ranije u Bosni dok je Kočić aktivno politički delovao na liniji nacionalnog oslobodjenja, ovaj film otvara i jednu drugu, intimnu temu o ljudskoj zavisti zbog neposedovanja istinskog umetničkog talenta. Patološka mržnja nedarovitih a moćnih, njihova potreba da progone i da se svete svakom ko je imalo slobodnijeg duha i talenta, data je ovde na uzbudljiv, kroz niz žalosnih prizora ljudske mizerije i duševnog pada.

Realizacijom ovog filma RTS se pridružio obeležavanju stogodišnjice smrti znamenitog srpskog pripovedača Petra Kočića. Ujedno je ovo još jedan vidljiv i značajan doprinos RTS-a obeležavanju stogodišnjice Velikog rata 1914 – 1918.

„JESEN SAMURAJA„

Režija: Danilo Bećković

Uloge: Petar Strugar, Hristina Popović, Nikola Kojo, Sergej Trifunović...

Film „Jesen samuraja„ je romantična komedija sa elementima sportskog filma. Glavni junak Vladica (Petar Strugar) je profesionalni karatista, šarmantni bonvivan koji je nekada bio veliki talenat, ali nije napravio veliku karijeru zbog prevelike sklonosti ka provodu i noćnom životu. Po okončanju karijere vraća se u rodni grad i zaljubljuje se u Snežanu (Hristina Popović) i vezuje za nju i njenog malog sina Vukašina. Vladica želi da se brine o njima, ali shvata da ne ume da radi ništa osim karatea. Njegova potraga za poslom koji bi mu omogućio da brine o porodici koju je upravo počeo da stvara, dovodi ga u niz urnebesno komičnih situacija.

„PANTA REI„

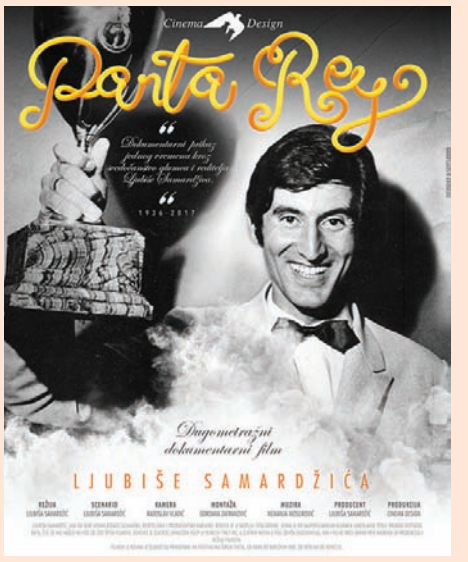

Režija: Ljubiša Samardžić

Dugometražni dokumentarac Ljubiše Samardžića, „Panta Rei", imaće svoju US premijeru na našem festivalu, a takodje ceo festival je posvećen ovom velikom glumcu. Film donosi prikaz jednog vremena, dat kroz svedočanstvo slavnog glumca i reditelja. Počev od skromnog detinjstva u posleratnoj Jugoslaviji, preko putešestvija do Beograda, studija na Akademiji za film i TV i, konačno, do plodne i uspešne karijere glumca, Ljubiša Samardžić oslikava portret domaće kinematografije čiji je integralni deo već duže od pola veka.

„Panta rei„ je dokumentarni prikaz jednog vremena, kroz svedočanstvo glumca i reditelja Ljubiše Samardžića.

Film oslikava zlatno doba jugoslovenskog filma od pedesetih godina prošlog veka do danas. Kao narator, Ljubiša vodi gledaoca kroz kolaž sačinjen od anegdota i sete, filmskih inserata i bogate arhive, čime poredi sadašnjost i prošlost kroz svojevrsni filmski „memoar„, koji je istovremeno i lični dnevnik, i detaljna istorija domaće filmske, televizijske, kulturne i umetničke scene.

Izjava Ljubiše Samardžića:

Uvek sam se trudio da iskreno prenesem svoje utiske iz života na film. Ovo je sažeti deo moje bogate filmske, ali i životne priče. Oslanjao sam se na veliki broj dokumentarnih kreacija velikih majstora. U mom dokumentarcu je samo delić impresija iz života i mojih dela. Ponosim se što sam deo filma posvetio autorima i poštovaocima filma bivše Jugoslavije, izjavio je Ljubiša Samardžić u poslednjim danima svog života.

„LUTAJUĆA SRCA – ARHIV EMOCIJA„

Režija: Oliver Paunović

Film o legendarnoj niškoj grupi „Lutajuća srca„ pod nazivom „Lutajuća srca - arhiv emocija„, svedočanstvo je o sedamdesetim godinama 20. veka, kada je ovaj akustični trio svojim baladama osvajao prostor Jugoslavije i Balkana.

U filmu govore i mnoge poznate ličnosti poput Zdravka Čolića, Kornelija Kovača, Radoša Bajića, Radeta Radivojevića, Bilje Krstić i mnogih drugih.

„OBEĆANJE„ – „THE PROMISE„

Režija: Željko Mirković

„Obećanje„ je film o neobičnom poduhvatu jedne francuske porodice koja se nastanila u selu Rogljevu kod Negotina, kako bi zajedno sa meštanima proizvodila organsko vino za medjunarodno tržište.

Iznenada, u mestu iz kojeg svi žele da odu, pojavila se francuska porodica sa entuzijazmom i verom da su pronašli jedan od najboljih vinskih regiona na Balkanu, a možda i u Evropi.

Dolazak stranaca uneo je novu dinamiku u uspavano selo – kod nekih meštana je probudio velike nade, a kod drugih veliki otpor i nepoverenje.

„VOJNA AKADEMIJA 3„

Režija: Dejan Zečević

Uloge: Bojan Perić, Branko Janković, Ivan Mihailović, Jelisaveta Orašanin...

„Vojna akademija 3 ili Novi početak je srpski film iz 2016. i predstavlja nastavak filma „Vojna akademija 2„ iz 2013. godine.

Junaci koji su osvojili srca miliona. Neki novi klinci.

AVenue BG
restaurant•bar•banquets

Authentic Bulgarian Food & Wine
1000 E Higgins Rd., ELK Grove Village, IL - 60007
847.979.2222 * fax: 847.388.0023 * WWW.BGAVENUE.COM
• Hours: Sunday to Thursday 9:00 am to 11:30 pm and Friday & Saturday 9:00am to 1:00 am

Svakog petka i subote MUZIKA UŽIVO od 8:00 pm
a nedeljom MUZIKA UŽIVO od 7:00 pm
Mesto za vaše privatne proslave po najboljim cenama

Autentična bugarska kuhinja i odabrana vina
Pristupačne cene.
Slobodan ulaz / Free entrance

Tarikatski Sach
$14.95

Zapekanka "Avenue"
$9.99

Ceramic Gondola - The Butcher
$10.99

Hunter Style Shish Kabab
$ 14.95

ReStart Program

Sveštenik Marko Lukić, PhD, redovni profesor Teološkog fakulteta u Beogradu, održaće seriju predavanja o duhovnom oporavku, isceljenju i obnovi zasnovanog na 12 koraka koji se odvijaju u grupama za podršku.

PRIDRUŽITE NAM SE!

Ulaz je slobodan

Novembar 10-19, 2017.
7:00-8:30 pm

Biblijski institut "Stazama Nade"
5608 N. Pulaski Rd, Chicago, IL 60646
www.stazamanade.com

NASLOVI PREDAVANJA

10.Nov. – *Ako vam je dobro, onda ništa!* - Zašto je kratkovido i smrtonosno postaviti pristojan život u centar života?

11. Nov. – *Gremlin koji sve kvari* - Gnev kao osnovni uzrok svih tragedija i kako da ga se oslobodimo?

12. Nov. – *Tajna dobrota* - Falsifikat bogougodnog života koji se odvija pred ljudskom publikom i opsednut je aplauzima.

14. Nov. – *Brige* - Zbog čega odrasli ljudi koji se ne brinu nisu ni neodgovorni, niti ludi i koja je tajna života bez straha od smrti?

15. Nov. – *Izlazak iz izolacije* - Kakvu štetu tajne mogu da načine osobi? Izlazak iz izolacije kao osnovni preduslov za bilo kakvo dublje i dugoročne promene.

17. Nov. – *Revolucija na maskenbalu* - Razlika između Ličnosti i persone; maske koje svako od nas nosi da bi zadovoljio zahteve sredine i nama važnih osoba.

18. Nov. – *Poricanje* - Šta je glavna prepreka na putu sazrevanja?

19. Nov. – *Nemoć* - Suština prvog koraka u RESTART programu na putu hrišćanskog sazrevanja i zašto je istinita Biblijska izjava:"Jer kada sam slab, onda sam silan" (2 Kor. 12:10)?

Uz **GO4YU Calling** i **GO4TV** aplikacije osećajte se **kao kod kuće**

Powered by Telekom Srbija

PREUZMI I PROBAJ BESPLATNO!!!

Google Play | Available on the App Store

go4yu.com

NAME: DOBRICA LASTNAME: UNKNOWN

IME: DOBRICA, PREZIME: NEPOZNATO

Chicago Serbian Film Fest

SPONZOR G4YU SERBIAN MIRROR ГЛЕДАЛО

GOST NA PREMIJERI: SLAVKO ŠTIMAC

AMC DINE-IN ROSEMONT
9701 W BRYN MAWR AVE ROSEMONT IL 60018

ULAZNICE MOZETE KUPITI NA ***SERBIANFILMFEST.COM***
INFO:773.744.0373

16. GODIŠNJICA OGLEDALA

Ženska etno pevačka grupa "SOKO" osveženje u programu

Konzul žeran Dejan Radulović je izrazio podršku i značaj u dugogodišnjoj saradnji Ogledala i Gen. konzulata R. Srbije u Čikagu.

Recital - članovi srpskog pozorista MS, sa najmladjom učesnicom Sašom Zgonjanin

Umetnica Gordana poklonila je sliku portret S. Petrovic, koju je specijalno za ovu priliku naslikala.

Legendarni Alija Dalipović - pevač i urednik i voditelj programa "Romski dukat".

Milan Glogovac u ulozi Arčibalda Rajsa

Tamburaski orkestar Joa Kirina

PROSLAVA JUBILEJA OGLEDALA

Ogledalo je 15. oktobra svečano sa svojim prijateljima i čitaocima proslavilo svoj 16-i jubilej.

Uz kulturnoumetnički program koji je vodila naša neprevazidjena Milka Kovačević, nekadašnji spiker i voditelj RTV Sarajeva.

Umetnički deo programa su i ovaj put upriličili glumci srpskog pozorišta Mira Sremčević, koji su šaljivom poezijom ulepšali raspoloženje prisutnih, a posebnu pažnju privukla je najmladja učesnica recitala Saša Zgonjanin.

Osveženje programu pružila je odlična ženska pevačka grupa „Soko", koja je etno pesmama sa Kosova dala poseban ton nostalgije.

Dobrom raspoloženju doprineo je tamburaški orkestar Joa Kirina, a u kasnijim satima veseloj atmosferi su doprineli Saša Minić i Jasmin Ilić, pa je slavlje trajalo do ranih jutarnjih sati.

Ovom prilikom redakcija Ogledala se iskreno i od srca zahvaljuje svim gostima koji su nas podržali moralno i finansijski.

Hvala sponzorima: Petru Jovanoviću vlasniku Tuscano's restorana u čijem smo ambijentu proslavili naš jubilej, kao i lepo pripremljenoj večeri. Takodje se zahvaljujemo Sandi i Slavi Damnjanović, vlasnicima Snady's Bakeri prodavnice na sponzorstvu hrane.

Veliko hvala svim učesnicima programa.

Od srca svima iskreno hvala na podršci i prijateljstvu.

Bez svih vas ne bi bilo ni ogledanja u Ogledalu svih ovih godina. Samo zajedno možemo da rastemoi istrajemo.

Redakcija

Najstarija i najmladja gošća na proslavi - Kosara Savkić, 96 i Saša Zgonjanin, 7 godina,

VAŠE NOSTALGIČNE PRIČE

Mala Srbija na severu Ilinoisa

Autor: Predrag Radović

Svetinje u duborezu na vratima Gračanice tu su da nas podsete da se moramo jednom zauvek sabrati, da bi onima koji su rodjeni ovde a srpske su krvi, pokazivali put na koji se moraju nekada spremiti i vrata kroz koja moraju proći kada osete da nisu biljke bez korena i kada reše da potraže sebe u dubinama svojih predaka

Venčani za samoću, daljinu i odbačenost, rečeni da odu i potraže nešto iza proklete linije gde ih niko ne poznaje, želi, niti očekuje, izgnanici dobro znaju da je život borba i nesreća, da je svaka radost trenutna i nestvarna i da ma koliko dugo trajala nestane brzinom treptaja oka.

Ali isto tako se i pojavljuje. Naročito onda kada nesreća postane prijatelj. Pojavi se u šapatu, pokretu, u treptaju oka. I tako su mene jedne večeri pogledale zelene oči pustinjske lepotice. Nisam verovao da gledaju u mene sve dok nije došla za moj šank i polu zvanično rekla:

- Vaše oči umeju da pričaju...

Njega ni rodjena majka ne poznaje, rekao joj je moj prijatelj.

I od tog popodneva me proučava, otkriva moje tajne, kopa po mojim ranama i nestvarno uporna ometa me u propadanju. I misli da će me upoznati.

— Kada ćemo u Srbiju? Volela bih da vidim od čega si stvoren i gde si odrastao... — pitala bi me često.

Na ta pitanja najčešće sam izbegavao odgovor.

— Vodiću te svuda, svet je veliki a Srbija je mala, život je stvoren za sreću, a Srbija je mesto gde se najlepše na svetu tuguje. Mi to zovemo odlazak u kafanu, a ti to ne bi razumela. Ima vremena, šalio bih se i izbegavao odgovore.

Ali vreme je prolazilo a mlada Izraelka nije odustajala od svoje namere. Morao sam u nedostatku izgovora nešto i da smislim.

- Pokazaću ti nešto za početak. Treba mi samo jedan sunčan dan i malo tvog vremena. Vodiću te negde, mada to neće biti Srbija, ali Srbi su čudan narod, svuda su po svetu po nešto ostavili i sebi i drugima.

Jutarnje oktobarsko sunce kupalo je ridju kosu izraelske ratnice dok se auto probijao sporednim neuglednim putevima smeštenim medju kukuruznim poljima i farmama južnog Viskonsina. I tako, posle nekih dva sata vožnje našli smo se na kapiji manastira Nova Gračanica. Dva bogoslova ljubazno su nam poželela dobrodošlicu a moja mala Jevrejka po prvi put u životu našla se ispred jedne srpske bogomolje.

— Ovo je, Re, mala Srbija, ovde na severu Ilinoisa, počeo sam da joj objašnjavam. Pomalo paradoksalno, ali ovaj srpski duhovni centar nastao je daleko od kuće zahvaljujući prastaroj srpskoj boljci, neslozi. Pričao sam ti ranije kako smo bili izdani od strane Engleza i predati na nemilost komunističkim krvolocima.

Fotografije: P. Radović

A onda su ti komunisti uspeli da zavade i podele našu dijasporu po svetu, i tako se i naša Crkva podelila. Nedaleko od ovog, postoji još jedan stariji manastir. A ovaj su posle rascepa u Crkvi počeli da grade takozvani "Raskolnici". Bogu hvala, raskola danas više nema i došlo je do pomirenja, a ako je nešto iz tog zla dobro ispalo to su novoizgradjene crkve širom sveta.

Hodi, da ti pokažem. Ovo je danas i bogoslovija i sedište našeg episkopa. A crkva je posvećena Presvetoj Majci Božijoj. Ispred tebe je još jedna velika srpska bol, Re. Ova crkva verna je kopija jednog srednjovekovnog srpskog manastira, Gračanice. Gračanica je biser Kosova, a Kosovo je srpski Jerusalim. I više od toga. Ono je Re i srpski zavet, i srpska suza, a možda i kazna za srpsku neslogu. Polovina mog bića je sa Kosova. Očeva polovina, ona koja me je uporno poricala i odbacivala. Možda sam ti tu hteo to da priznam ili ne i sličan, svoje poreklo više računam i vezujem za majku.

Dok obilazimo crkvu pokazujem joj vrata na ulazima isklesana u duborezu i nastavljam:

— Na ovim vratima Re, možeš da vidiš duboreze sa slikama dvadesetak najvažnijih i najdragocenijih srpskih svetinja. Gračanica, Sopoćani, Studenica, Dečani... sve su ih istesali na ulazima da se setimo da ulazeći u ovaj

hram ulazimo u sve srpske svetinje, da se tada sastajemo sa svim našim svetim kraljevima koji nisu žalili truda da ih podignu i ostave nama i da se sjedinjujemo sa svim našim svetiteljima koji su i za života na zemlji, a sada na nebesima, neprekidno molili i još uvek mole Tvorca za nas nesložne.

Tu su i da nas podsete da se moramo jednom zauvek sabrati, ako ne telima onda duhom mi koji smo se vekovima tako cepali, rasturali, rasipali i odvajali. I naravno, da bi onima koji su rodjeni ovde a srpske su krvi pokazivali put na koji se moraju nekada spremiti i vrata kroz koja moraju proći, kada osete da nisu biljke bez korena i kada reše da potraže sebe u dubinama svojih predaka.

Oduvek sam verovao da freskopisci pravoslavnih crkava moraju dotaći i duše onih koji nisu pravoslavni. Ali nikada pre toga nisam tuda dovodio strance. Ušli smo u crkvu a ja sam joj šapatom objašnjavao.

— Freskoslikarstvo je, Re, odlika pravoslavnih. Tu smo različiti od ostalih hrišćana. Katolici imaju svoje kipove i tek po neku ikonu ili fesku, a naše su crkve islikane freskama. često sam razmišljao kako li su to radili u srednjem veku. Ova crkva je novijeg datuma i freske na zidovima su sveže ispisane. Ali svaka freska koju ovde vidiš je kopija neke od fresaka iz Srbije. One kod kuće su vekovima stare, neke je vreme oštetilo, ali mnoge se ubrajaju u sam vrh svetskog duhovnog blaga i zaštićene su.

Uvek kada dodjem ovde osetim se blagoslovenim da ipak nisam sam u ovom svetu daleko do kuće, da mogu da osetim njihovo prisustvo na molitvama i da se uprkos tome što sam neka vrsta dobrovoljnog izgnanika osetim ponosnim na ono što jesam

Njihovo slikanje dug je i skup posao i delo je naročitih umetnika, freskopisaca, koji bi po pravilu trebalo da vode bogougodan život ne bi li se nebesa prikazala kroz njihov rad i nama, običnim vernicima. Srpska sirotinja u Americi nije žalila priloge i freske koje vidiš islikao je jedan od najboljih ikonopisaca današnjice, otac Teodor Jurević. I sve su slikane u takozvanom Vizantijskom stilu, u akriliku, na suvom malteru. Slike su, Re, u Pravoslavlju isto što i naša sveta knjiga Jevandjelje u boji.

Pomalo podsećaju na dečije crteže da bi i najprostiji preko njih mogli da razumeju svetu reč. U srednjem veku one su bile putokaz mnogobrojnim nepismenima, koji nisu umeli da čitaju ali su preko njih razumeli o čemu sveštenici govore. I za razliku od drugih vrsta slikarstva, ikonopisci počinju sa tamnim bojama i idu ka svetlim, da dušama vernika pomognu da i oni krenu od tame ka svetlosti.

Ovde su, Re, moji sveci, moji mučenici, moji idoli i uzori, moji putokazi. Uvek kada dodjem ovde osetim se blagoslovenim da ipak nisam sam u ovom svetu daleko do kuće, da mogu da osetim njihovo prisustvo na molitvama i da se uprkos tome što sam neka vrsta dobrovoljnog izgnanika osetim ponosnim na ono što jesam.

A ova mi je freska jako draga.

Ovaj čovek sa bradom i krstom u ruci, isti je onaj čiji je spomenik podignut u dvorištu manastira. To je naš mučenik, general Mihailović i njegova vojska. Pričao sam ti ranije o četnicima. Pravoslavlje, Re, to je kao kad imaš najvredniji dijamant na svetu i ne daš nikome da ti ga uzme, a to nekada iziskuje žrtvu. I moj je narod tu žrtvu prinosio kroz vekove, ne žaleći da umre za istinu. Mislim da nema nijednog naroda koji je toliko krvario za Hrista kao što su to činili moji Srbi.

Dok je zelenooka lepotica skamenjena gledala poluotvorenih usta freske svuda oko sebe u hram su počeli da ulaze monasi i bogoslovi.

— Počinje večernja služba uskoro, šapnuh. Ako hoćeš možemo da krenemo.

— Nikako! Hoću da ostanem.

Proveli smo molitvu svako u svojim mislima. Ne znam kakav je utisak na nju ostavilo pojanje na, za nju nerazumljivom, crkvenom jeziku ali smo iz crkve izašli ćutke i seli na obližnju manastirsku klupu. ćutala je jedno vreme a onda se okrenula i pogledala me skoro suznim očima:

- Kako si mogao? Ako je ovde sve ovako nestvarno kako li je tamo, kako si mogao sve to da ostaviš? Šta te je to toliko slomilo, zašto nikada ne pričaš o tome? I zašto ne želiš da ideš?

Ćutao sam i grizao usnu. Zatekla me je, gledao sam je pomalo zbunjeno. Trudio sam se da mi ne odlutaju misli. Da li zato što je shvatila da pored sebe ipak ima čudaka ili zato što je pomislila da je malo preterala ne znam, ali njeno lice dobilo je meni drag osmeh.